

[Socialministeren.]

virkelig ajourføring af den færøske sociallovgivning, så at der ikke er brug for yderligere lovgivning for øjeblikket.

Jeg anser det for meget ønskeligt, at disse ændringer kan foretages, så at lovgivningen for Færøerne på det sociale område kan svare til, hvad der gælder i det øvrige land, og jeg håber derfor på en hurtig og velvillig behandling af lovforslagene i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til folkepension samt om forhøjelse af hædersgaver.*

Som det fremgår af de indledende bemærkninger til lovforslaget, har man ved flere særlige lejligheder inden for tidsrummet 1945 til 1958, senest i anledning af tronfølgerens 18 års dag, ved lov eftergivet kommunehjælp ydet indtil datoen for den begivenhed, man har ønsket at markere. I alle de senere love har man endvidere givet adgang til opnåelse af aldersrente — nu indtægtsbestemt folkepension — for personer, der hidtil havde været afskåret herfra, fordi de ikke opfyldte lovens krav om medlemskab af den offentlige sygeforsikring.

Man har fundet det rimeligt, at der i anledning af kongeparrets sølvbryllup den 24. maj i år søges gennemført en lignende lovgivning, og man har fundet det rimeligt samtidig at foreslå en forhøjelse af de hædersgaver, der i en række tilfælde ydes som følge af krigen og besættelsen. I overensstemmelse hermed fremsættes det foreliggende forslag.

Den kreds af medborgere, lovforslagets bestemmelser om eftergivelse af kommunehjælp tager sigte på, og som svarer til den personkreds, der har været omfattet af de tidligere eftergivelseslove, er nogle af de vanskeligst stillede medborgere. Selv om pligten til at erstatte den modtagne kommunehjælp vel ofte ikke vil kunne effektueres, vil den omstændighed, at der principielt består en sådan pligt, i mange tilfælde føles som en belastning for disse mennesker.

Hvad angår forslaget om ekstraordinær adgang til folkepension for personer, der

ikke har holdt deres sygeforsikring i orden, må jeg bemærke, at en sådan bestemmelse vil være af væsentlig betydning, selv efter at der ved folkepensionens indførelse er blevet åbnet adgang til at dispensere fra sygeforsikringsbetingelsen ved den indtægtsbestemte folkepension. Forslaget vil nemlig omfatte en række personer, der ikke har kunnet henføres under de retningslinjer, man har ment at burde følge ved meddelelse af dispensation, men hvis forhold i øvrigt er af en sådan beskaffenhed, at det i og for sig må føles rimeligt, om de får mulighed for at oppebære pension.

Det er mit håb, at lignende bemyndigelseslove i fremtiden må blive overflødiggjort gennem ændringer i lovgivningens almindelige regler på dette område. Jeg kan således henvise til det allerede fremsatte forslag til en ny folkeforsikringslov, hvorefter medlemskab af sygeforsikringen ikke længere skal være en betingelse for at opnå indtægtsbestemt folkepension, og jeg håber endvidere, at der inden for en nærmere fremtid vil kunne gennemføres en revision af forsorgslovens retsvirkningsbestemmelser.

De hædersgaver, der omhandles i forslagets § 3, blev i forbindelse med 10 års dagen for Danmarks befrielse forhøjet med 25 pct. i forhold til de oprindeligt ved de pågældende love fastsatte beløb. Det er fundet rimeligt, at disse hædersgaver nu yderligere forhøjes, således at de fra den 1. april 1960 og fremover udgør 150 pct. af de oprindelige beløb.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om konkurs m. v. (Underpant i løsøre).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4701, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 855).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig: